

ONUR KÖYBAŞI

İsimler ve hayatlar sözlüğü

“ Hayat devam ediyor” belki de en çok duyduğumuz cümlelerden biridir. Yakınımdaki birinin hayata veda-sı sonrası, işten çıkarıldığımızda, ihanete uğradığımızda, dibe vurduğumuzda ve daha fazlasında... “Üzülme hayat devam ediyor” Hayat devam ederken tedavülde kalkan anılar, üzerinde onca yük varken hatıra biriktirdiğine inmayanlar, gündelik telaşın aceleciliğinde kaybolan hayatlar... Es geçilen yaşamışlıklar ve çok daha fazlası... Müge İplikçi Can Yayınları etiketi ile çıkan kitabı "Çok Özel İsimler Sözlüğü"nde yaşamın sürekliliğinde belki de çok ciddiye alınmamış hayatlara, öykülerinin birindeki deyişle; en fazla bir öğleden sonrasında öylesine okunup en fazla yirmi dakikalığına zihinlerde kalmak üzere eskimeye bırakılmış hikayelere, her şeye rağmen hayat devam ediyor diyenlere ve daha fazlasına yer veriyor. "Bir otobüs yolculuğunda pencereden geçenler gibi"

Kitapta, giriş öyküsüyle beraber 30 hikaye yer alıyor. "Çok Özel İsimler Sözlüğü", gittikçe bozulmaya başlayan hayat; kişinin tedirginliklerinden, korkularından, büyümeye başlayan boşluklarından, karanlıklardan bahsediyor ve bunların beraberinde küçük ayrıntıların aydınlıclığını isimler aracılığıyla kağıda döküyor. Benzer coğrafyanın insanların yaşadığı farklı iklimlerin yarattığı sarsıntıları, kibri, peşinden sürüklendiği arzuları bununla beraber yalnızlık sürecini bazen kitaptaki başka hikayelerin karakterlerini iç içe geçirerek yollarını keşsettirerek anlatıyor.

Başlangıç metninde şöyle diyor İplikçi: "... İçinde kaybolduğumuz gece, bize gerçek adları fısıldayacak tek çakardır. Bazen bir şişe mantan gibi hissettiğimiz hayat, arkada bıraktığımızı düşündüğümüz her anın yegane sağaltıcı adıdır. Güçlüyüz; çünkü ezberlediğimiz bir rota var artık, adımız bu; güçsüzüz, her şeye rağmen, mağrur ve narin ve buruk kış kokan çiçeklerdeki hülasayız. Adımız biraz da bu. Bir sakız falından dökülen sözcükler kadar bile hükmümüz yok, o ayrı..."

Müge İplikçi, insana dair olanların dışında, bozulan ekonomik sistemin, kadın

cinayetlerinin, toplumsal sorunların, geçmişteki sırların ötekileştirilmiş bireylerin, eğitim sisteminin, iş cinayetlerinin tüm yüküne tanık ediyor bizleri. Hayatın kaosunda kaybolmuş ya da çalınmış anıları işliyor. Günümüzde olup bitenlere ışık tutuyor.

Kitabın bir diğer özelliği ise, bir karakterin tüm yaşamına yine kitabın başka kahramanların bakış açısından da tanıklık ediyor olmamız. Sonra bir şarkıyı hatırlatıyor kalbimize: "ben seni unutmam en son nefste, gurbette sevgilim aklıma düştün..." Şarkı, öyküye eşlik ediyor, bununla beraber anılar daha naif ve eğzili sızmaya başlıyor ruhumuza. Kafamızı bulutlara kaldırmaya davet ediyor adeta kitap.

Yaşadığımız zamanın gelgitinde insanın hırslarını, yenik düştüğü zaafalarını, hayallerini, tutkularını, kazanmak isterken kaybettiklerini ele alıyor. Bir otobüs yolculuğunda görüntülerin tümünün içine dolması gibi. Yaşam gibi, yaşam kadar diyor İplikçi. Öykülerinde heyecan, merak ve coşkunun sesi biraz kısık olsa da genel anlamıyla değindiği konularla kendini okutmayı başarıyor.

"Bir yaprak gibi kalbin. Keşke bulutlara tutunabilseydin. Çocukluğun bir anına." diyerek düşlerdeki gidişlere, gelene ve gelmeye, çocukluğa duyulan özlemin de altını çiziyor İplikçi.

"Çok Özel İsimler Sözlüğü", düş kurmayı unutanlara bir hatırlatma yapıyor bir nevi düş kurmayı bilmeyenlere öğretici görevi üstleniyor. Avcumuzda tuttuğumuz kederi rüzgâra bırakmamızı istiyor. Kadere boyun eğmemeyi de öğütüyor. Bunları bazen dingin bazen fısıldayarak hatta yer yer şiirsel bir anlatımla yapıyor.

Çok Özel İsimler Sözlüğü

Müge İplikçi
Can Yayınları,
136 s.